

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.	Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,	Prețul inserțiunilor un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.	Abonamentele și inserțiunile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45
--	--	--	---

Apropierea anglo-ortodoxă

La sfârșitul acestei luni sosește în București delegația Bisericii anglicane să stabilească temeiurile de apropiere între cele două biserici creștine naționale: anglicană și ortodoxă română.

Vor participa în delegație patru episcopi anglicani, profesori de teologie și înalți dignitari bisericești, toți specialiști în problemele dogmatice, istorice și canonice, care privesc cele două biserici.

Anglicanii — de sigur — și prin această importantă delegație doresc să demonstreze marea importanță, pe care o atribuie apropierii dintre cele două biserici.

Idealul unirii bisericilor creștine părea multora pecetluit pentru multă vreme în melancolicele mormânturi ale încercărilor nereușite de unire bisericească de până acum.

Rivalitățile dintre popoare, amintirea vie a suferințelor pe care unele altora și le-au pricinuit în decursul veacurilor, deosebirile de sânge și de limbă, la care s'au adăugat noianuri de prejudeții fatale oricăror încercări de apropiere, au adâncit veac după veac prăpastiile dintre biserici și dintre confesiuni. Nu e de mirat deci că multă lume consideră desbinarea Bisericii creștine definitivă și iremediabilă.

Totuși creștinii adevărați nu se pot împăca cu această situație. Biserica noastră continuă să se roage: *pentru unirea tuturor*. Ea nu poate abandona idealul pentru care Mântuitorul Hristos s'a rugat Tatălui ceresc în clipele cele mai solemne ale vieții Lui pământești. În fața desbinărilor dintre creștini, credincioșii adevărați din toate părțile trebuie să fie cuprinși de durere și de căință și mai ales de râvna sfântă pentru restabilirea unității Bisericii.

Credincioșii adevărați și în împrejurările adverse de azi trebuie să fie ca acei călători prin munți, când sunt împresurați de ceață, fac un popas până ce dispăre ceața și pornesc din nou să ajungă pe culmile munților.

Primejdii cumplite amenință azi creștinătatea și bunurile ei spirituale. Aceste primejdii se țin lanț de multă vreme. Protestantismul a atacat Biserica. Raționalismul și Liberalismul veacului trecut au atacat creștinismul. Iar azi comunismul atacă sufletul.

O reacțiune spirituală generală e singura scăpare posibilă. Creștinătatea de azi constată cu mâhnire că Biserica catolică, vinovată în mare măsură de învrăjbirea creștinilor, se izolează dela acțiunea de unire bisericească, pornită în veacul nostru de către Biserica anglicană.

Această Biserică cu credincioși în toate continentele globului pământesc a pornit acțiunea de unire bisericească pe un plan nou. Ea mănecă

dela ceea ce e comun bisericilor și confesiunilor creștine iar nu dela ceea ce îi diferențiază.

Unitate în diversitate e principiul ei, iar nu absorbirea și uniformizarea. Prin sistemul colaborării pe teren social și practic, a isbutit să organizeze trei congrese mondiale religioase, la Stockholm, Ierusalim și Lausanne, în fața cărora și cei mai sceptici au trebuit să recunoască progresul netăgăduit al încercărilor de unire și șansele lor de izbândă, în momentul ales de Pronia cerească.

Imboldul pentru reluarea încercărilor de unire bisericească a pornit din America, lumea nouă, în care trăiește un amalgam de popoare, pe care le unește viziunea din viitor a unei *turme cu un Păstor*. Ierarhii anglicani din America, adunați în conferența din Lambeth din 1920 au isbutit să determine pe cei 252 Episcopi anglicani prezenți să adopte în unanimitate rezoluția de a se adresa un *Apel către toate popoarele creștine*, în chestia unirii bisericilor. A fost un moment istoric acolo. Toți cei prezenți s'au ridicat în cucernică reculegere.

Un glas a început Doxologia fiind urmat de întreaga asistență. Aici este obârșia acțiunii de unire, începută și condusă de anglicani.

Unii au început să bânuească pe anglicani că vor să alcătuească un front comun în contra catolicilor. Anglicanii însă au pornit tratative și cu catolicii, prin lordul Halifax, prietenul până la moarte al arhiepiscopului Mercier al Belgiei.

Negocierile cu Ortodocșii ne interesează mai mult.

Acestea au înregistrat realizări importante.

Patriarhia de Constantinopol prin Sfântul Sinod, întrunit în Iulie 1922 a făcut declarația prin care consideră valide hirotoniile anglicane de Episcopi, preoți și diaconi: «întru cât posed tot ce e esențial și considerat indispensabil din punctul de vedere al «harisimei» hirotoniei, provenite din succesiune apostolică».

Patriarhia ecumenică a ținut de a sa datorie să comunice și celorlalte biserici ortodoxe ale Răsăritului faptul asupra căruia a convenit. Orice decizie a Bisericii ortodoxe devine act ecumenic numai prin acceptarea unanimă de către toate bisericile ortodoxe sau printr'o decizie a unui Sinod ecumenic al întregului Episcopat ortodox. Patriarhia Ecumenică a comunicat decizia sa Patriarhiilor de Alexandria, Antiohia, Ierusalim și Bisericii Rusiei precum și bisericilor autocefale a României, Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Bulgariei. Intre timp Patriarhia de Alexandria și cea de Ierusalim încă au recunoscut validitatea hirotoniilor anglicane.

Intre anglicani și ortodocșii greci și ruși s'au stabilit relații frățești. Cu biserica românească însă aceste relații vor putea începe abia de aici înainte. Anglicanii nu ne cunosc istoria nici situația prezentă, după cum nici românii nu cunosc anglicanismul în realizările lui.

Profesorul de istorie bisericească B. I. Kidd din Oxford în volumul al treilea al istoriei universale în cinci volume, apărute în 1927, expune istoria bisericilor ortodoxe în 540 pag. din cari numai cinci pagini pentru biserica noastră.

Fără cunoaștere reciprocă, problema unirii bisericești rămâne nedeslegată.

Datoria Bisericii noastre e ca și în acțiunea de apropiere și de relații externe să fie purtătoarea de steag a ortodoxiei moderne.

Pentru că se tratează de un patrimoniu virtual, menit să potențeze forțele și să ridice valoarea de circulație a Bisericii noastre în lăuntru și în afară.

Tr. Scorobeț
asesor consistorial

Diferite feluri de moarte

Există mai multe feluri de moarte. Este mai întâi moartea *trupului* sau despărțirea sufletului de trup. Trupul, despărțindu-se de suflet, se întoarce, după cuvintele Eclesiastului, în țărâna din care a fost alcătuit și putrezește, iar sufletul se duce la Dumnezeu care l-a dat. (Ec. 12, 7.) Cu privire la moartea trupească, Biserica noastră ne învață că ea este consecința păcatului original. Primul om a fost creat de Dumnezeu nemuritor și numai în urma neascultării, Dumnezeu, drept pedeapsă, l-a făcut muritor, cum zice și sf. apostol Pavel: «Print' un om a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea, și așa a trecut moartea la toți oamenii». (Rom. 5, 12.) Și ceva mai departe: «plata păcatului este moartea». (6, 23.) Prin urmare moartea trupului are de creator pe Dumnezeu și pe om, deopotrivă.

Patriarhul Avram a murit de această moarte, și cu toate acestea el n'a fost mai puțin viu. Dumnezeu, zicea Mântuitorul, nu este Dumnezeu al morților, ci al celor vii. (Mat. 22, 32.)

Este, după aceea, moartea *sufletului*, la care a făcut aluzie Hristos, când a spus: «Lasă morții să-și îngroape morții lor». (Mat. 8, 22.)

Un alt fel de moarte, foarte lăudabilă, este aceea despre care apostolul Pavel vorbește: «De aceea omorâți mădularele voastre ale omului pământesc: desfrânarea, necurăția patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli». (Colos. 3, 5.) Sau: «Ceice sânt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei». (Gal. 5, 24.)

Apoi mai există un ultim fel de moarte, care este un efect al celei de care am amintit mai sus, care are loc prin *taina sf. botez* și prin care noi răstignim pe omul cel vechi, pentru ca trupul păcatului să fie desbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului. (Rom. 6, 6.) Aceasta este moartea *păcatului*. Marele proroc David spune că ea este un adevărat

isvor de fericire: «Fericțiți sânt aceia cărora li s'au șters fărădelegile». (Ps. 32, 1.)

Odată cu venirea Domnului în lume, moartea sufletului, (cea veșnică) a fost desridicată, prin curățirea de păcat în apa botezului; moartea trupului s'a menținut însă din înalte motive pedagogice și educative. —

Să fugim de moartea care ne lipsește de adevărata viață, ear cât privește pe aceea care este comună tuturor oamenilor, să nu ne temem de ea.

Să ne dăm silința și să ne ferim de moartea *sufletească*. «Nu vă temeți de ceiceucid trupul, ear sufletul nu pot să-l ucidă, ci vă îngroziți și vă temeți mai curând de acela care poate și sufletul, și trupul să le piarză în Gheena». (Mat. 10, 28).

Nu ni-ar fi de nici un folos să trăim, dacă noi nu ne vom osteni să atingem o viață de fapte bune.

Pr. Ioan Ilie

Prea Sfințitul Episcop Nicolae al Clujului

a împlinit vârsta de 80 de ani

În ziua de 17 Mai 1935, P. S. Sa Episcopul NICOLAE al Clujului a atins vârsta de patriarh, de mulți dorită și de puțini ajunsă.

În acest lung trecut, dat i-a fost venerabilului păstor de suflute să înfăptuească atât înainte de război în Arhidieceza Sibiului, cât și după război în reînființata Eparhie, al cărei prim episcop este, opere ce-i vor înveșnici numele de-a lungul generațiilor din toate vremurile.

P. S. Episcop Nicolae a reînviat vechea ctitorie a lui Ștefan cel Mare din nordul Ardealului. O muncă îndelungată și roditoare a pus în slujba bisericii și a culturii românești, ca dascăl, paroh, publicist, protopop și asesor consistorial, în urmă ca episcop, ale cărui bătrânețe le-a încununat cu monumentală catedrală dela Cluj și cu alte însemnate realizări.

Alături de Eparhia Clujului, întreagă biserica noastră și întreg neamul românesc aduce astăzi urări de bine vrednicului chiriarch, care prin autoritatea, râvna, experiența, și mintea sa luminată a izbutit să realizeze atâtea planuri mărețe în refacerea și reorganizarea bisericească și națională a poporului nostru.

Ne alăturăm dorințelor fiilor duhovnicești ai eparhiei Clujului, rugând pe bunul Dumnezeu ca pe Prea Sfințitul Episcop Nicolae să-l țină în fruntea eparhiei mulți ani în sănătate deplină și în aceeași putere de muncă necurmată ca și până acum.

Intru mulți ani, Stăpâne!

Dela Adunarea eparhială din Sibiu

Sedința dela 7 Mai c.

În ședința ultimă a sesiunii, sub președinția I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, asistat de P. S. Sa Arhiereul vicar Vasile, Adunarea eparhială a desbătut chestiunile privitoare la situația fondurilor și fundațiilor centrale.

Raportorul comisiei economice, dl Silviu Olariu, a citit raportul Consiliului arhiepiscopesc și a prezentat propunerile acestei comisii, alcătuite din 3 persoane din cler și din 6 mireni, între cari ca financiari specialiști au figurat domnii membri ai adunării Ion Ghișe și Silviu Olariu. Această comisie economică-financiară, în baza autorizației și a mandatului primit, a controlat cu deamănuntul și s'a convins de justetea și de exactitatea deplină a expunerilor Consiliului Arhiepiscopesc în toate chestiunile fondurilor și fundațiilor centrale.

Între alte realizări de seamă, s'au constatat următoarele:

I. Fondul de ajutorare preoțesc progresa în mod mulțumitor; averea fondului, la sfârșitul lui Decembrie 1934, a fost de Lei 705.453, cu un spor de Lei 117.200 față de anul precedent.

II. Cu privire la înființarea de instituții, în cadrul realizării planului conceput de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, s'au înființat, în 1934, următoarele:

a) La Mănăstirea lui Constantin Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus pictura deteriorată a bisericii a fost refăcută prin pictorul Ion Mihail dela Comisia monumentelor istorice și s'a păstrat tot ce s'a putut din cea rămasă. Se construiește, și în scurt timp va fi complet terminat, drumul dela comuna Sâmbăta de sus până la Mănăstire. Pentru mărirea terenului acestei Mănăstiri, s'a cumpărat în 1934 dela stat o suprafață de 1 Hectar 7100 mp.

b) S'au continuat lucrările de construcție a capelei și bibliotecii Academiei teologice.

c) S'a pus peatra de temelie la construcția unui local, propriu și corespunzător, al Școalei normale „Andrei Șaguna”, — local care va fi terminat în timp de 2 ani.

d) S'a luat inițiativa înființării în orașul Sibiu a unei Mănăstiri de maice pentru creșterea surorilor de caritate în duh religios și s'au făcut demersuri necesare, ca această instituție, unică în cuprinsul țării, să poată lua ființă cât mai de vreme.

III. La împrumutul de înzestrare a țării, Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu a contribuit subscriind titluri în valoare nominală de aproape două milioane Lei.

IV. În cursul anului 1934 pentru bisericele din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre s'au făcut donațiuni în valoare totală de Lei 4.730.193, deci cu Lei 707.944 mai mult, decât în anul 1933.

Donațiuni mai însemnate au făcut:

1. Prefectura județului Odorhei, pentru parohia Odorhei . . . 180.000
2. Dl Constantin Bursan, deputat București, pentru 16 parohii din protopopiatul Hunedoarei . . 103.000
3. Primăria orașului Diciosânmărtin, pentru biserica din Diciosânmărtin . . . 100.000
4. Primăria orașului Medias, pentru biserica din Medias . . . 100.000
5. Primăria orașului Sighișoara, pentru biserica din Sighișoara 100.000
6. Dl Arsenie Stinghe, București, pt. biserica din Brașov-Tocile 100.000
7. Pr. Nicolae Duma, Deva, pentru biserica din Deva . . . 100.000
8. Ministerul Agriculturii, pentru biserica din Diciosânmărtin . 77.000
9. Primăria municipiului Brașov, pt. biserica din Brașov-Blumâna 60.000
10. Dl Dr. P. Groza, fost ministru,

- pentru biserica din Deva . . 50.000
11. Primăria județ. Târnava-mică, pt. biserica din Diciosânmărtin 50.000
12. Societatea Copșa-mică—Cugir, pentru biserica din Cugir . . 50.000
13. Societatea de gaz metan, Diciosânmărtin, pentru biserica din Diciosânmărtin . . . 40.000
14. Dl Nicolae Cheșcă, pentru biserica din Târlungeni . . . 32.000
15. Societatea minieră „Mica”, pentru casa culturală din Brad, pentru biserica din Ruda și casa parohială din Valea-Brad . .1.393.450

V. Deosebită atenție s'a dat organizării bisericii noastre din Săcuime, acordându-se din partea Consiliului Arhiepiscopesc ajutoare pentru zidiri de biserici și case parohiale la mai multe parohii. —

Adunarea eparhială aprobând realizările acestea, prezintă I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae și Consiliului Arhiepiscopesc, omagii de profundă recunoștință pentru munca depusă la înfăptuirile menționate. Aceeaș Adunare invită Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc să trimită, în numele adunării, o telegramă de mulțumire dlui Primministru Gheorghe Tătărescu pentru solitudinea înaltului guvern manifestată prin acordarea unui prim și însemnat ajutor din partea statului român, în scop de a se ridica un local corespunzător pe seama Școalei noastre normale, care peste doi ani își serbează jubileul de un secol și jumătate de existență.

În jurul noului proiect al legii administrative. În proiectul cel nou al legii administrative, votat înainte de Paști prin surprindere la senat, se prevăd și următoarele:

1. Din consiliul comunal al comunelor rurale fac parte ca membri de drept și preoții «celor două biserici naționale».
2. La orașele nereședință fac parte din consiliul comunal, ca membri de drept, un reprezentant al uneia dintre cele două biserici naționale și un reprezentant al clerului aparținător bisericii minoritare cu cei mai mulți credincioși în oraș. Ei sunt numiți de prefectul județului.
3. La orașele reședință și la municipii membrii de drept ai consiliului sunt: câte un reprezentant al „bisericii naționale” și un reprezentant al bisericii minoritare cu cel mai mare număr de credincioși din localitate sau județ. Ei sunt numiți de ministerul de interne la recomandarea prefectului.

tru un polon, căci evocă amintiri de slavă țaristă — de data aceasta au căpătat farmecul lor deosebit într-o atmosferă pioasă și pătrunzătoare ca de catacombă. Coloritul acestei atmosfere îl măreau micile automobile speciale, care stăteau în coasta fiecărei biserici cu agenți cari desigur controlau cuprinsul politic al suspinurilor adânci și cuvioase.

Pe creasta anilor cari au trecut, am constatat mari schimbări; dacă în anii trecuți erau printre credincioși mai mulți oameni bătrâni și intelectuali, acum am constatat prezenți, cam 60% fețe tinerești și 80% elemente fără îndoială proletare, muncitoare...

De sub cojoacele de piele și de sub paltoanele simple, adeseori luceau gulere albe, iar majoritatea femeilor ascundea, sub pardesiurile modeste, tradiționalele rochii albe de Paști.

Muncitorii au sărbătorit de data aceasta Paștile, fără cea mai mică șicană, profitând din plin de hotărârile constituției sovietice, care garantează cetățenilor, atât libertatea de conștiință, cât și „libertatea propagandei antireligioase”; însă în noaptea Paștilor — cetățenii au profitat mai mult de prima libertate decât de a doua, căci între ora 11 și 2 din noapte (cât au ținut slujbele) n'am observat nici o demonstrație antireligioasă, în schimb am văzut, chiar în mâna militarilor în uniforme, — pască sfințită!

În definitiv, dacă evoluția prezentă a stărilor de aici, o să meargă paralel în toate domeniile, nu-i exclus faptul, ca peste câțiva ani s'auzim în bisericele (de pe în-

tinsul Rusiei) tradiționalele („mnohaia lieta”) „mulți ani” în cinstea conducătorilor regimului și a „roșiei și de Hristos iubitoarei armate”.

Fiindcă religia, din ce în ce mai vădit, încetează de a mai fi periculoasă pentru starea de fapt a lucrurilor de aici, — devenind, în același timp, o nevoie din ce în ce mai manifestată a maselor de pravoslavnici.

Intellectualii cunoscuți pe cari i-am întrebat, despre sărbătorile Paștilor, mi-au răspuns: „Noi poate că n'o să le sărbătorim, dar proletariatul desigur”.

Anturajul meu ortodox cel mai apropiat, în persoanele bunei gospodine „Aculina”, cum și a eminentului șofer pe care l-am considerat până acum „liber cugetător” — atât din punct de vedere al convingerilor, cât și al manifestărilor — anturajul acesta s'a găsit în această zi de sărbătoare pe o platformă comună cu credincioșii declarați, cel puțin consumând tradiționalele alimente de Paști.

În împrejurimile cele mai apropiate ale Moscovei, pe care în ziua de Paști — nu fără risc, în societatea unui comisar, — am izbutit să le vizitez, domnea o sărbătoare după chipurile cele mai clasice de dinainte de revoluție.

Un băiețuș de vreo 12 ani, pe care într'un sat l-am întrebat de ce nu lucrează lumea, — s'a uitat la mine ca la un smintit și m'a întrebat: „Da, ce, tu unchiule, ești nebotezat? Nu știi că azi sânt Paștile? Hristos voscrese!” (Hristos a'nviat). După acest răspuns și, cu el, am închis reportajul. (Reportajul corespondentului dela Mos-

Constatăm în aceste dispozițiuni câteva inadvertențe cari nu trebuie să capete putere de lege.

Conform Constituției și Legii cultelor din 1928 biserica unită nu este biserică națională, ci unul din cele 3 rituri ale bisericii catolice internaționale, cu centrul de conducere și de viață în Vaticanul care știm că se afirmă ca extranațional și internațional. Biserica unită însăși a protestat în 1923 la ideea de-a fi numită în Constituție biserică națională (Unirea Nr. 12 anul 1923). Papa Pius IX a condamnat noțiunea de biserică națională ca eretică, prin *Syllabus* în 1864.

Cum poți numi membri de drept în consiliul comunelor și orașelor din România pe niște servitori ai unui stăpân din afară de România, care ține să-și impună voința nu numai în chestiunile religioase, ci în toate?

Dispozițiunea aceasta e cu atât mai primejdioasă, cu cât e întărită printr'o alta, reprobabilă și în sine: cu aceea ca prefectul județului să poată el numi în consiliul comunal pe preotul care-i convine, fie pe cel al bisericii ortodoxe, fie pe cel al bisericii unite.

Dacă preotul în calitate de slujbaș al Bisericii e chemat să facă parte din consiliul comunal, prerogativa de-a alege pe cel mai apt pentru a o reprezenta nu aparține prefectului, ci Bisericii. Dar așteptăm ca Onor. guvern să asigure prin noua lege administrativă singurei biserici naționale a României, aceleia care nu e numai la momentele de oportunitate națională, ci se mândrește să fi fost și să fie totdeauna prin firea ei națională, drepturile de prioritate de cari ea știe să facă uz nu în favorul unor stăpâni din afară de România, ci numai în favorul neamului românesc.

Moartea marelui Pilsudski.

În Varșovia a încetat din viață viteazul soldat, conducător și organizator al Poloniei, mareșalul Iosef Pilsudski, moartea sa provocând doliu național în întreaga țară. În repetate rânduri bătrânul mareșal a vizitat România. Cu aceste ocazii șeful de stat polon și-a manifestat totdeauna sentimentele de multă simpatie pentru poporul nostru. Întreaga Românie va păstra vie recunoștința memoriei ilustrului dispărut. Din partea Patriarhiei noastre, în numele clerului și credincioșilor bisericii ortodoxe din regatul României, s'a trimis dlui primministru Slawek, la Varșovia, telegramă de condoleanțe ca omagiu adus decedatului mareșal.

cova: Otmar, al oficiosului guvernului polon „Gazeta Polska”, apărut în numărul 122 de Sâmbătă 4 Mai 1935 al numitului ziar). Varșovia. R. R.

Din vremuri apuse

[2] Documente vechi

Comunicate de Pr. Candid Mușlea

(Urmare)

Din cele mai sus înșirate limpede se cunoaște, precum iaste aspră poruncă dela Dumnezeu, dar avem și strașnică poruncă atât dela Înălțatu nostru împărat Franțisc primus (Franțisc întâi) cât și dela Înălțat crăesc Gubernium, ca fieștece tată să-și trimită pre fiii săi și pre fiicele sale în școală, ca la școală în tinerețele sale să învețe legea cea creștinească a Mântuitorului nostru Is. Hr., apoi să învețe și datoria sa către împărăția și către patria [țara] noastră, almintrelea tot omu neascultător, care adică nu-și dă pruncii și pruncele sale la școală, atât într'această viață trecătoare prin domnii deregătorii locului, cât și mai vârtos prin Dumnezeu în ceealaltă lume aspru se vor pedepsi, după cum curat spune a dooa poruncă sfântă în cuvintele acestea: „Dumnezeu cearcă păcatele părinților neascultători în feciorii și în fetele lor până la a treia și până la a patra sămânță, dar face Dumnezeu milă până la a mia sămânță cu oamenii cei plecați, care adevărat țin, ascultă și împlinesc poruncile lui Dumnezeu.

*

FOIȘOARA

*

Paștile ortodoxe la Moscova

Paștile au fost, de data aceasta, mai sărbătorești decât în anii trecuți. În Dumineca Floriilor, 21 April, numărul trecătorilor cu stălpări sfinte era impresionant de mare în comparație cu al celor din anul trecut. Pe la jumătatea săptămânii patimilor, am aflat că nu se mai găseau, nici chiar cu valută străină, un număr de articole alimentare ce se consumă obișnuit de sfințele Paști.

Noaptea Invierii. — Indatăce sunetele melodioase din clopotnițele bisericii „Adormirii” din Kremlin au bătut ora 11, — am pornit în oraș să vizitez aproape a treia parte din cele 50 (cincizeci) de biserici din Moscova, — cari erau deschise.

În oraș domnea atmosferă pronunțată de sărbătoare. Tramvaiele arhipline, duceau de data aceasta gloatele credincioșilor la slujbele Invierii. De-abia în câteva cazuri am izbutit să pătrund în interiorul bisericilor, din cauza aglomerației: chiar și în fața celei mai mari dintre bisericile deschise — cea a Înălțării — nemai încapând mulțimea, staționa în masă compactă prin care nu puteai străbate.

Cădelnițele orientale grele, cântecele religioase vechi slavone, flăcările galbene a miilor de lumânările galbene, de ceară, glasurile profunde ale diaconilor, toate aceste impresii — în genere neplăcute pen-

Probleme, fapte, comentarii

E. Esclangon: Zece lecțiuni de astronomie, în românește de Pr. *Candid Mușlea* și *Stelian Mărculescu*, profesori, Brașov. Atelierele „Adevărul” S. A. București, pp. 130. Preț 120 Lei.

E. Esclangon, directorul observatorului din Paris și membru al Academiei de științe din Franța, a cuprins în paginile acestui volum 10 frumoase și instructive lecțiuni de astronomie. Se crede că, dintre toate științele, astronomia a frământat încă din cele mai îndepărtate vremi mințile oamenilor. Frumusețea cerului înstelat, a soarelui, a lunii în nopțile senine, albastrul boltei cerești, pe care zilnic le contemplăm, n'au putut lăsa pe om indiferent, ci i-au atras privirile și i-au pus o mulțime de probleme de gândire.

Așa că știința cerului este cea dintâi care s'a născut. Cu mii de ani înaintea erei creștine, egiptenii, asirienii și caldeenii se ocupau cu astronomia și știau să precizeze anumite chestiuni astronomice.

În prezent, mai ales de vreo câteva decenii încoace, studiul astronomiei a luat avânt considerabil, dezvoltându-se mai ales pe baze științifice.

Autorul, personalitate competentă și cu vaste cercetări personale în domeniul astronomiei, își propune să clarifice, în această valoroasă lucrare, câteva concepții din știința astronomică modernă.

Așa, bunăoară, ca să nu amintesc decât pe cele mai de seamă subiecte, în lecția I. tratează despre importanța astronomiei, rolul ei în știință, filosofie și civilizație; II. desfășurarea întinderii a sistemului solar în univers; VII. sistemul solar, planetele, vârsta pământului; IX. energia și materia, evoluția universului, trecutul și viitorul lui.

La sfârșitul expunerilor, autorul își pune întrebarea: care este soarta universului și „dacă reprezintă el o stare de permanență inalterabilă a ansamblului mijlociu al elementelor care populează spațiul, sau, dimpotrivă se îndreaptă către un sfârșit deosebit de forma sub care ne apare azi?” [pg. 121]. Și ajunge la concluzia că aceste între-

bări sânt tot atâtea enigme care poate vor rămânea pentru totdeauna necuprinse de știința omenească. [122].

„Viața omenirii, comparată cu aceea a lucrurilor cerului, nu este decât o fulgerătoare licărire, o secundă pierdută în imensitatea timpurilor, în cursul căreia totalitatea universului nu poate desvălui ochilor științei omului decât schimbări insensibile”... [pg. 121].

Cele zece lecțiuni sânt precedate de o prefață a dlui prof. *Coculescu* dela universitatea din capitală și urmate de încheiere ale dlui I. Moșoiu, directorul liceului ortodox român din Brașov.

La traducerea acestei lucrări au ostentat pâr. *Mușlea* și dl *Mărculescu*, profesori la liceul „Șaguna” din Brașov. Se vede că clipele plăcute ce le procură lectura acestei cărți i-au determinat la această muncă de tălmăcire. Pâr. *Mușlea*, ca vechi și iscusit profesor de limba franceză, este cunoscut de altfel și din activitatea sa de istoric al bisericii din părțile brașovene pe care P. C. Sa o depune cu zel la excelenta revistă brașoveană „Țara Bârsei”.

Traducerea este făcută în stil limpede și atrăgător. Cartea, însoțită de 21 de planșe, poate fi citită cu aceeași plăcere atât de specialiști, cât și de oricare alt intelectual. Ne facem o datorie recomandând-o cu stăruință, în deosebi tinerilor liceeni din clasa VII-a reală, cărora le poate servi ca un prețios auxiliar la manualul lor de astronomie. Ear dlilor traducători, cari au avut bunăvoința de ni-au dat-o pe românește, le exprimăm sincere mulțumiri.

Supărări cari nu costă mult. — Cățiva preoți din București, cari huzuresc în fericirea cumulară de-a fi și profesori, s'au adunat în zilele trecute pentru a protesta că guvernul ținând seama de situația lor atât de rentabilă, le-a micșorat puțin veniturile. După imprecapii nestăpânite la adresa episcopatului, C. preoți și profesori au propus între altele ca toți preoții să refuze ridicarea salariilor. De sigur numai ale celor preoțești cari sunt mai mici, nu și ale celor de profesori. Cum ar putea suporta acest lucru preoțimea care nu in-

casează și alt salariu, nu s'au întrebat Cuc. preoți-profesori. Bine că sunt C. Lor asigurați.

Biserica și școala. — Excelenta revistă culturală, *Libertatea* din București, sub direcția dlui I. Gîgurtu, membru al Adunării eparhiale din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu, constată (în Nr. 9 din 5 Mai c.), scriind despre *Biserica și școală*, următoarele:

Armata, fără pregătire sufletească nu se poate înfăptui. Mîntea o pregătește școala, sufletul biserica. Pentru școli am făcut clădiri, dam am neglijat învățământul superior. Nu putem avea școli primare bune, fără un învățământ universitar serios și profesorii pătrunși de rolul lor. În primul rând, conștiințiozitate științifică, apoi exemplu de datorie, exemplu de seriozitate în viața privată, contact cu studenții pentru a le forma educațiunea. Ceeace se petrece cu studențimea noastră, este dovadă că nu există o legătură între ei și profesori; profesorii nu pot influența orientarea studenților și vina nu e a celor din urmă. Din întâmplare, am citit un protest al unor studenți, contra înlocuirii dlui Constantinescu-Iași, profesor la Facultatea de teologie din Chișinău, ateu și comunist. Nu m'a mirat protestul, poate studenții nici nu știu de ce e vorba; românul e îngăduitor, îl roagă cineva să semneze, semnează. Atențiunea mi-a fost atrasă de faptul că se protestează contra obscurantismului; dlul Constantinescu-Iași ar fi un luptător contra obscurantismului. Adică cum? Dsa ateu, crede că locul lui e să fie profesor la Facultatea teologică, și că e cinstit ca la această Facultate să inducă în eroare sufletele tinerilor doritori de lumină? Ceeace e interesant însă, este că se consideră credința și biserica ca rămășițe care își datorează însă existența, numai „obscurantismului”. Săntem foarte curioși să știm ce citesc acești tineri studenți, ce cultură au, ce profesori au ascultat, de oarece ar trebui să știe că azi cei mai mari oameni de știință din Franța sânt credincioși, că teoria evoluționistă a lui Darwin e azi cu totul perimată, că în general știința a evoluat atât de mult încât toate ipotezele, pe cari se bazeau teoriile științifice acum 30—40 ani, au căzut fiind înlocuite, că noile explicațiuni și în general spiritul științific nu elimină credința. Că mulți din părinții bisericii, sfinții dela începutul creștinismului, erau cei mai cunoscători oameni de știință pe vremea lor. Biserica este azi poate neînțeleasă și chiar anacronică, însă numai pentru semidocti, nu pentru cei cari au pătruns-o și pentru oamenii cu spirit științific adevărat.

Statul de azi nu numai că nu se ocupă destul de biserică, dar o împiedică chiar în dezvoltarea ei. Statul a luat bisericii întreaga avere, lăsată ei de credincioși, pentru că pe acele vremuri bisericele și mănăstirile aveau un rol important, în alcătuirea socială. Era de datoria statului să îngrijească, să ia asupra lui cheltuielile cultului,

și aceasta cu precădere pentru Biserica ortodoxă pentru că secularizarea s'a făcut asupra averilor ei. Statul nu-și face datoria, bisericele sunt cele mai multe construite de credincioși, iar slujitorii altarului sânt plătiți ca cei mai umili funcționari ai statului. În alegerea pentru scaunele episcopale, interesele politice covăresc, în cele mai multe cazuri, pe cele ale bisericii, și trebuie să recunoaștem că progresul făcut de biserica noastră în ultimele decenii, în asemenea condițiuni, poate fi considerat ca o adevărată minune. Însă, așa cum este azi, ea nu corespunde decât poporului și oamenii cu adevărați culti cari îi cunosc misterele, pentru cetățenii orașelor, pentru așa numita clasă mijlocie, biserica a rămas o tradiție, ea nu mai satisface nevoile ei sufletești și nici nu se impune lor ca o necesitate. Cum această clasă joacă un rol hotărâtor în conducerea statului, asupra ei trebuie să cadă atențiunea marilor Chiriarhi. Fără a se atinge de cult, care este acelaș, pentru totdeauna, el trebuie făcut însă cu toată pătrunderea oficiului ce împlinește. Biserica se adresează sufletului, ea trebuie să activeze asupra lui; în timpul cultului, omul trebuie să aibă senzații de înălțare, senzații care îl apropie de ființa superioară. Aceste senzațiuni nu se pot obține decât dacă slujitorii cultului sânt pătrunși și cunosc misterul ce oficiază. Dacă statul nu va înțelege că acești slujitori ai credinței trebuie retribuiți astfel ca să poată duce o viață corespunzătoare, atunci biserica va trebui să ia inițiativa să umple această lipsă dela datorie, a statului și suntem siguri că nu credincioșii se vor opune la o măsură justificată și aplicată cu dreptate. În primul rând, un popor credincios, — credința este secretul popoarelor nordice, lipsa de credință adevărată stă poate la baza calvarului din istoria poporului german, — apoi școala ca element producător de cunoștințe sănatoase și necesare, și atunci vom avea elementele pregătite pentru o armată bună. Statul va trebui să recunoască a nu-și fi făcut datoria și a nu și-o fi putut face, lipsind de continuitate în acțiunea sa și de directivele generale cari formează temelia rostului său. Sărbătorile sfințelor Paști, care au trecut, ne-au adus iar în contact cu cultul și ni-au sugerat cele de mai sus. Am fi fericiti, dacă mulți din credincioși ar fi simțit la fel. Atunci, când un mare număr de oameni simt în acelaș ritm, se formează o ambianță, care se impune și celorlalți, de aceea nu trebuie neglijată nici o acțiune, cât de mică, care are ca scop înfăptuirea unui lucru bun, sau deslușirea unei cunoștințe întunecate. Să nu se creadă că acțiunea izolată este perdută, fiecare în cercul lui poate face mult bine, adunat la un loc, constituie progresul. Numai așa se explică progresul acestei țări, acest popor optimist vrea să trăiască mai bine, — cu toate greutatețile ce i se pun în cale, el tot merge înainte. Progresul lui, evident, nu-l recunosc o categorie de oameni politici, pentru că ei nu înțeleg cum e el posibil fără concursul lor și poate adeseori contra

Deci prin aceasta cu tărie tare se întîmă [poruncește] Cucerniciilor Voastre ca acest a nostru cuget protopopesc în Sfânta Scriptură și în părințele preafnaltele porunci crăești și gubernialicești întemeiat, formos (?) mințian să-l scrieți în parohialu său protocol a comisiilor, și din acel a său parohial protocol în trei Dumineci una după alta următoare în biserici, nu numai să-l cetiți, ci pre înțeles să-l și tălmăciți parohianilor săi, apoi în toată forma să vă siliți ca fieștece poporan nezmintit să-și trimită copiii săi și copilele sale la școală, spre a putea învăța în școală, cât să cunoască pre Dumnezeu, să știe datoriile sale către împărăția și către patria [țara] noastră, că între toate zidirile lui Dumnezeu omu iaste făptura cea mai cinstită și cea mai frumoasă alui Dumnezeu, precum luminat mărturisește profeta [prorocu] și împăratu David cele ce în psalmu a optilea versurile 7, 8 și 9, zice: „Și l-ai pus pre dânsu [adecă pre omu] preste lucru mînilor Tale, Dumnezeu! Toate le-ai supus supt picioarele lui, omului: oile și boii, toate încă și dobitoacele câmpului, pasările cerului și peștii mării cele ce străbat cărările mării”.

Lângă aceasta. (?)

De vreme ce în școală lucrătoru, ori ispravnicu iaste însuși Normal Dascăl, iară singur casă de școală fără de Normal Dascăl nu folosește, așa Cucerniciile Voastre neîncetat să îndemnați pre parohialnicii săi, cât Normal Dascălului locului să dea încuviințată simbrie,

ca cu cînst să poată trăi, căci Normal Dascălu iaste persoană publică, adecă om în dere[gătorie] de opște așezat, și slujaște lui Dumnezeu, la împărăția și patria [țara] noastră, și pentru aceea după osteneala lui cea multă și pentru folosul cel mare carele face tuturor oamenilor atât în cele sufletești, cât și în cele trupești, iaste cu adevăr vrenic de a căpăta cuviincioasă plată dela părinții pruncilor, ca să aibă de unde viețui cu cînst, almintrelea dacă Normal Dascăl[ul] nu va avea hrana cea de toate zilele, și veșmintele cele trebuincioase, lesne se poate întîmpla, cât acel Normal Dascăl să-și piardă inima au răvna de a învăța pre copii și pre copile, adecă Normal Dascăl tare se întristează și-și lenevește deregătoria de a învăța pre pruncii și pre pruncele, pentru că nu are cele de lipsă și atunci groaznice păcate fac însiși părinții pruncilor, căci opresc simbria învățătorului său, despre care însuși Cucerniciile Voastre preoții locului veți avea a răspunde, că de nu ar fi Normal Dascăli, nici preoți, nici alți judecători (?) domni, nici alte căpetenii negreșit trebuincioase am avea, și atunci foarte mare rătăcire s'ar afla între noi oamenii, ar fi vai de noi pământenii. Precum Cucerniciile Voastre a noastră această dojană protopopială cu adevărat în 3 Dumineci în biserică o ați publicat [vestit] și anumit în care 3 Dumineci această publicație [vestire] ați împlinit și că normal școală în parohia sa aveți, apoi învățătorului de copii și de copile

de acolo îndestulată simbrie ați făcut, cât acela Normal Dascăl ca persona publică din făcuta plată cu cînst să poată trăi, Cucerniciile Voastre ofitiosa relație [dregătorialicească sa arătare] în scris veți avea cătră mine după săvârșita publicație [vestire] mintean negreșit a o așterne.

Al Cucerniciilor Voastre
Zărnești, Vineri 30/18 Dec. 1825.
bon voitori
(ss) Bratul Baiul m. p.
Protopopu Brașovului

Un act din April 1827:

Cinstiților parohi! — Marți sub 4/16 Ianuarie a acestui an 1827 am fost pofit eu cu cuvântu pe Directoru dela Contumație (lazaretu) Branului, cinstitu Domnu Iosefus Mangesius ca pe toți preoții romanești din acest protopiat, iar mai ales pe Presbiterii de dinsus de Bran, precum și pe celelalte fețe bisericești să le lase a trece pela poarta Contumației din Bran, și să nu le țiee oprite ca pe alți mireni, până când să deschide poarta Branului la contumația. Prelăudatu Domnu Contumațial-Director Iosefus Mangesius tot în mai sus zisa zi, adecă Marți la 4/16 Ianuarie 1827, au binevoit cu rostru [gura] său a-mi responde că pe preoții romanești, pe ludimagistri (învățători de prunci), pe cantori, pe sacristiani (nemțește: Gotesman, aut Gociman) pe campanatori (clopotari) și atunci, când să va afla poarta închisă la linia Branului, îi va lăsa să treacă, adecă va porunci ca să li se deschidă poarta la Contumația Branului, și

nu-i va ținea la poarta de acolo opriți ca pe alți mireni, însă Presbiterii (Preoții) și celelalte mai sus numite fețe bisericești când vreau de dinjos de Bran să meargă dinsus de Bran, și la linia Branului e poarta închisă, atunci să între drept la lăudatu contumațial Director Domnu Iosefus Mangesius, și să spue cugetu său că vreau a merge dinsus de Bran, și poarta de acolo se află închisă, și domnia sa va porunci de se va deschide, și va trece persoana bisericească; iar când de dinsus de Bran cugetă aut în satu Zărnești la acest Scaun protopopesc, aut aiera să călătorească, atunci asemenea să trimită pe cineva la Prelăudatu Domnu Contumațial Director Iosefus Mangesius, ca să arate că vrea a trece dinjos de linie și poarta se găsește închisă, și domnia sa iarăși va porunci a se deschide și va lăsa a trece în jos persoana bisericească, numai să nu nemească tocmă atunci, când mănâncă slujitorii domnii Sale, adecă slonarii, căci timp de mîncare trebuie să aibă și acei slujitori dela Contumația (ungurește: lazaret) vel slonar.

Acest benefețiu (bonifapt) acum căpătat, atât Frățiilor Voastre, cât și celorlalte fețe bisericești locale spre plăcuta știință se face cunoscut, și rămân

A(1) Frățiilor Voastre

Zărnești di(e) Miercuri(i) 18/6 Aprilie 1827.

Benevolus (hunvoitor)
(ss.) Bratul Baiul
Protopresbiter Corone[nsis]

voinței lor. Dacă statul s'ar mărgini la frumoasele lui atribuțiuni de-a garanta ordinea și avutul cetățenilor, de-a asigura buna împărțire a justiției, de-a susține școli bine organizate cu profesori conștienți și a încuraja biserica în acțiunea ei, pentru a avea cetățeni conștienți și gata să-și apere țara, atunci ar merge mult mai bine la toată lumea. Teama că ne cotropesc străinii dacă nu se iau măsuri, nu justifică măsurile luate, de oarece nu s'a încercat lipsa lor. Mie mi-e teamă că nu ne lipsim de aceste măsuri, tocmai de teamă că s'ar dovedi inutilitatea lor. Intreaga activitate a statului concentrându-se asupra intereselor materiale, este natural că tot ce nu are contact direct nu aceste interese, să cadă pe planul al doilea, și astfel dintr'o greșală de concepțiune inițială, tindem spre mizerie și riscăm destrămarea autorității statului prin neglijarea principalelor lui atribuțiuni.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat Marți, în 14 Mai c., la București, pentru rezolvirea unor chestiuni bisericești; ear Vineri, 17 Mai, s'a înapoiat la reședința Sa.

„Serbătoarea copilului“. Societatea „Principele Mircea“, filiala Sibiu, sub înalta ocrotire a M. Sale Reginei Maria, organizează, cu prilejul „Săptămânii copilului“, o serbare cu program variat și interesant, Duminecă în 19 Mai 1935, în sala Teatrului din Sibiu. Inceputul la ora 5 d. a. Bilete se vând la Librăria Poporului, în strada Mitropoliei, și la cassă.

Deputat român. Minoritatea română din Iugoslavia și-a ales în 5 l. c. un reprezentant în parlamentul dela Beograd. În cercul electoral, cel mai reprezentativ românesc, Alibunar, întrunindu-se delegații românilor din toate unghiurile Banatului iugoslav, au isbutit să aleagă, cu un frumos număr de voturi (4375), pe candidatul român *Dr. Alexandru S. Butoarcă*, direc-

tor al ziarului *Nădejdea* din Vârșeț. Alegătorii leagă nu puține nădejdi de activitatea *unicului* deputat român în parlamentul iugoslav.

Manifestație culturală. Ni se comunică: **Societatea corală „Sf. Gheorghe“ din Agnita**, sub conducerea preotului *Emil Pora*, a dat în seara de 5 Mai c., în sala „*Plugarilor români*“ din *Rupea* (*Cohalm*), un reușit concert cu bucăți de compozitori de-ai noștri. A făcut cea mai bună impresie asupra numărului public ținuta coriștilor, cu disciplina, preciziunea și măestria arătată în executarea cântărilor religioase și a celor populare. Rar s'a auzit în comună un cor de țărani și țărance atât de îngrijit organizat și dirijat. Corul și părintele dirigent au fost călduros felicități.

Intâlnire colegială. *Absolvenții din anul 1925 ai Academiei teologice „Andreiane“ din Sibiu prin aceasta sunt chemați la întrunirea colegială de 10 ani, pe ziua de Marți, 2 Iulie, 1935, ora 8 în Academia teologică. Orce corespondență în această privință să se adreseze subsemnatului diacon: Ioan Dinu, Sibiu, arhiepiscopia ortodoxă. Rog pe iubiții colegi să-și anunțe sosirea. — I. D.*

Caterisire. Preotul *Elemir Călugăru* din parohia *Ferice*, eparhia *Ora-dea Mare*, a fost caterisit pentru grave abateri dela credința și disciplina bisericească.

În interesul minorilor. În numeroase orașe ale țării se văd pe străzi minori cerșind și colindând prin localuri publice și prin prăvălii. Camera de muncă dela *Timișoara* a avut buna idee să înființeze un control polițienesc asupra acestui fel de minori, pe cari îi dă la meșteșuguri; ear pe cei fără căpătâi îi internează.

Jocurile de noroc oprite. Ministerul de justiție a adresat parchetelor din țară o circulară, unde se arată că, potrivit dispozițiilor legii, publicate în M. O. din 15 April 1935 pentru reglementarea jocu-

rilor de noroc pe bani sau fise (marcă de plată), aceste jocuri sânt oprite în cafenele, restaurante, berării și orice localuri publice sau piețe, târguri etc., precum și în comunele rurale. Sânt interzise de asemenea și jocurile mecanice (ruletă, cutii mecanice etc.) în orice localitate din țară, afară de cele arătate în legea citată.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 19 Mai 1935, va predica părintele protopop *Em. Cioran*; ear Marți 21 Mai (*Constantin și Elena*) părintele consilier *Tr. Scorobeș*.

Cereți, dela Librăria Arhiepiscopozană Sibiu, cartea acum apărută: ISTORIA BISERICII și a vieții religioase a românilor din Transilvania, — lucrare datorită distinsului scriitor și istoric Ștefan Meteș.

Intellectualii noștri, preoți și mirenii, precum și bibliotecile populare, au prilej de-a procura această prețioasă carte ce li se recomandă cu toată căldura.

Nr. 4992—935 Ep. 1—1

Se caută lemne de foc

Consiliul arhiepiscopesc ortodox din Sibiu are nevoie de 110 stânjini lemne de foc esență fag, de prima calitate și nepluțite.

Amatorii de a furniza aceste lemne vor înainta oferte în scris până la 1 Iunie a. c. la Consiliul arhiepiscopesc ortodox în Sibiu, unde se pot vedea condițiunile și se dau informațiuni. Sibiu, 14 Mai 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul **Telegraful Român**

Anunț de licitație

În urma hotărârii consiliului parohial ortodox român din *Odorhei*, în ședința sa din 14 Mai 1935, și în baza aprobării *Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de Alba-Iulia și Sibiu* cu Nr. 2537 din 6 April 1935 se aduce la cunoștință generală că în ziua de 9 Iunie 1935 ora 11 a. m. se va ținea licitație publică cu oferte închise și supraoferte verbale, pentru darea în întreprindere a zidirii bisericii ortodoxe române din orașul de reședință *Odorhei*, în capele ortodoxă din palatul prefecturii.

Planul, devizul și caetul de sarcini se pot vedea în orice zi la Oficiul parohial ortodox român din *Odorhei*.

Licitațiunea se va ținea în conformitate cu art. 88—110 din legea asupra contabilității publice.

Toate persoanele care doresc a lua parte la această licitație, vor depune pe lângă oferte și o garanție provizorie de 5% din valoarea furniturii, care va fi completată de către adjudecatarul licitației la încheierea contractului la 10% sub formă de garanție definitivă.

Cheltuelile de deplasare la fața locului pentru licitație privesc pe antreprenorii respectivi.

Antreprenorul care va lua lucrarea, este obligat a suporta cheltuelile împreunate cu planul și devizul acestei clădiri.

Odorhei, la 15 Mai 1935.

Preș. cons. parohial: Epitropia:
Seb. Rusan **J. Nica**
paroh ortodox român. [11] 1—1

C. preoți să stea în fruntea mișcării
Oastea Domnului

Au apărut:
Cântările liturgice
pentru cor mixt, publicate de
Timotei Popovici
profesor de muzică la școala normală „A. Șaguna“ și dirigintele corului mitropoliei
Ediție nouă prîmenită. Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopozană din Sibiu. — Prețul Lei 200.

„FRUMOASA“, întreprindere industrială de lemne s. a. din PETREȘTI

CONVOCARE

Domnii acționari ai s. a. „*Frumoasa*“, întreprindere industrială de lemne, din *Petrești*, prin aceasta se convoacă la a XI-a adunare generală ordinară care va avea loc la sediul societății în *Petrești* în ziua de 7 Iunie 1935, la ora 3 p. m. cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raportul Consiliului de Administrație și al Comitetului de Cenzori.
3. Bilanțul pe anul 1934.
4. Darea absolutorului.
5. Alegerea Consiliului de Administrație.
6. Alegerea Comitetului de Cenzori.
7. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari vor să participe la adunarea generală, sânt invitați a depune acțiile la casieria societății din *Petrești*, cel puțin cu trei zile înainte de adunare

Petrești, la 4 Mai 1935.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Activa		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1934	Pasiva
Casa în numerar	73.565.—	Capital societar	900.000.—
Fabrica și instalațiuni	884.485.—	Fond de rezervă	119.125.—
Imobile	100.000.—	Fond pentru creanțe dubioase	216.330.—
Lemne de foc	3.823.—	Cont Transitoriu	105.009.—
Lemn rotund	3.088.165.—	Creditori	12.051.896.—
Marfă fasonată	4.672.539.—		
Articole tehnice	53.908.—		
Debitori	4.326.610.—		
Perdere: 1933	68.743.—		
„ 1934	120.522.—		
	13.392.360.—		13.392.360.—

Cheltueli	Contul Profit și Pierdere		Venite
Cheltueli generale	690.143.—	Beneficiu brut	721.138.—
Abscrieri	220.260.—	Perdere : 1933	68.743.—
		„ 1934	120.522.— 189.265.—
	910.403.—		910.403.—

Petrești, la 31 Decemvrie 1934.

Pentru contabilitate:
Toma Preiss m. p.

Verificat și găsit conform cu registrele.

Comitetul de supraveghiere:

Sergiu Medean m. p.
președinte.

Ioan Muntean m. p.

Iuliu Gazdik m. p.

(10) 1—1